

μελιτζάνα

μελιτζάνα, η, ουσ. [*<μσν. μελιτζάνα <ιταλ. melanzana*], η μελιτζάνα·

- *έχει μύτη σαν μελιτζάνα*, έχει μεγάλη και χοντρή μύτη με σπασμένα τα αιμοφόρα αγγεία της, που, για το λόγο αυτό, έχει χρώμα μελιτζανί: «είχε μια μύτη σαν μελιτζάνα». Συνήθως οι σκιτσογράφοι παρουσιάζουν τους μπεκρήδες να έχουν τέτοια μύτη·

- *την πικρή τη μελιτζάνα, πάχνη δεν την πιάνει*, αυτός που πέρασε πολλές ταλαιπωρίες και βάσανα στη ζωή του δε φοβάται αν του έρθουν νέα, γιατί είναι πια συνηθισμένος: «πες αυτό που θέλεις να μου πεις και μη φοβάσαι αν με στενοχωρήσεις, γιατί την πικρή τη μελιτζάνα, πάχνη δεν την πιάνει». Συνών. *δε φοβάται ο παστουρμάς τ' αλάτι / μαθημένα τα βουνά απ' τα χιόνια ή μαθημένα τα βουνά στα χιόνια*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας